

רע"פ 2656/23 - יוסף הקרי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2656/23

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

ה המבקש:

יוסף הקרי

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בתל אביב-יפו ב-עפמ"ק 27085-04-22 מיום 13.2.2023 על ידי השופט עמית צ' קאפק

בשם המבקש:

עו"ד ליעז הקרי

החלטה

1. לפני בקשה רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בתל אביב-יפו (השופט עמית צ' קאפק) בעפמ"ק 27085-04-22 מיום 13.2.2023, בגין נדחה ערעור המבקש על הכרעת דין וגזר דין של בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב-יפו (השופט א' אמסלם-גלבוע) ב-ח"נ 59051-12-18 ו-22 אח' מיום 27.2.2022.

2. נגד המבקש הוגש 23 הודעות תשלום קנס בגין עבירות של העמדת/חניתת רכב שריינוי פקע בדרך, לפי סעיף 6(ח) לחוק עזר לתל אביב-יפו (העמדת רכב וחניתתו), התשמ"ד-1983. המבקש הגיע בקשה להישפט על העבירות.

3. בית המשפט לעניינים מקומיים הרשייע את המבקש במიוחס לו בהסתמך על תעודה עובד ציבור שלפיה לא

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

הו לרכבו רישיונות בתוקף בעת שנרשמו לחובתם הדו"חות, ועל סמך עדויות הפקחים שרשמו את הדו"חות, אשר הותרו רושם אמין והתיישבו עם יתר הראיות. הוגבר כי מדובר בעבירות בעלות "יסוד שלילי", ולכן משעה שהמשיבה עמדה בנטול הראשו להוכיח את היעדרו של רישון רכב בתוקף, הנטול עובר לבקשת להוכיח את קיומו של רישון רכב בתוקף. מאחר שה המבקש לא הציג רישון רכב כדין נקבע כי לא עומד בנטול. עוד נקבע, כי ניתן לקבל את תעודה עובד הציבור כראיה באופן שבו התקבלה, וכי חוק העזר העירוני שמכוחו נרשם הדו"חות לבקשת הותקן ונאכף כדין. בנוסף, צוין כי לבחירתו של המבקש שלא להעיד במשפט יש משקל לחובתו. לאור זאת, בית המשפט לעניינים מקומיים הרשיע כאמור את התביעה של המבקש בסך 4,500 ש"ח.

4. ערעור המבקש לבית המשפט המחויז - נדחה. בית המשפט המחויז שב על אף שמדובר בעבירה בעלת "יסוד שלילי" ואמץ את הקביעות העובדתית וממצאי המהימנות שקבע בית המשפט לעניינים מקומיים. בטור כר, התקבלה גרסת הפקחים לפיה הם אלה שהפיקו את מסמכי הדו"חות וכן טענתם כי לאחר ההנפקה לא ניתן לעשות במסמכים שניים. בית המשפט המחויז קבע כי אין יסוד לטענה שיש הבדל בין עבירה של "רישון רכב שפקע" לעבירה של "רישון רכב לא תקף"; כי סמכותה של הרשות המקומית לאכוף את העבירה בדיון; וכי הרכבים של המבקש חנו ב"דרך", מהגדרתה בפקודת התעבורה.

נוסף לכך, צוין כי לפניו "מקרה מובהק של ניצול הליכים לרעה שעה שמנוי וגמר עם המערער [ה המבקש] - י' א' להתש את גורמי האכיפה ובית המשפט על ערכאותיו השונות", כלשון בית המשפט המחויז, זאת על רקע שורה של בקשות, ערעורים והליכים חסרי בסיס משפטי מטעמו של המבקש. בשל כך, נגזרו עליו הוצאות נוספות לטובת אוצר המדינה בסך 5,000 ש"ח.

5. מכאן התביעה שלפני. המבקש טוען כי עבינו מעלה ארבע שאלות משפטיות עקרוניות החורגות מעניינו הפרטי. ראשית, האם בסמכותה של רשות מקומית לחוק בחקיקת עזר ולאכוף הסדרי חניה במרקען פרטיים. שנית, האם רשות מקומית מוסמכת לאכוף ענייני תעבורה החורגים מהסדר חניה. שלישי, מה הם התנאים הנדרשים להגדלת רכיב בסעיף עבירה כ"יסוד שלילי". רביעית, האם עדות הנסמכת רק על מסמר שלא נערך על ידי העד קבילה כראיה. כתוצאה משאלות אלה, המבקש מעלה טענות רבות שטען בערכאות קמא. בנוסף, המבקש טוען כי היה על בית המשפט להתחשב בגורם הדין במצבו הרפואי והכלכלי, ומטעם זה גם לא היה מקום להשיט עליו הוצאות בגין הערעור.

6. דין התביעה להידחות. הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד המעוררים סוגיה המשפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש שהוא גרם לבקשת אי-צדקה מהותי או עיוה דין (רע"פ 2329/23 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (23.3.2023)).

חרף ניסיונו של המבקש לשווות לבקשתו נופך עקרוני, היא נתועה היבט בדلت אמות עניינו הפרטי. משכך, יש לדחותה.

7. את מרבית השאלות דין העלה המבקש זה מכבר לפני ערכאות שונות, ואף לפני בית משפט זה, בהליך אחר שניהל ובנסיבות דומות, אף הוא במסגרת "גלאי שלישי". בהקשר זה אין לי אלא לחזור על שנקבע שם:

"הענינים מושא פסק דין [...] הינו כשרותה של תעודה עובד הציבור לגבי תוקף רישיונות כל הרכב, וכן זכות הטיעון

ונטלי הראייה המוטלים על בעלי הדין בהליך הפלילי, אינם עניינים המעלים שאלות עקרוניות בלתי מובהרות" (רע"פ 22/2023 הקרי נ' מדינת ישראל (9.1.2023)).

8. מלבד זאת, טענות המבקש נדונו בפירות בערכאות קמא, והן אינן מתאימות, כאמור, לבירור במסגרת "גלאי שלishi".

9. אשר לבקשתו של המערער ביחס לרכיבי גזר הדין, הלכה היא כי בקשה רשות ערעור ביחס לחומרת העונש תתקבל רק במקרים נדירים שבהם ניכרת סטייה מהותית ממידיניות הענישה הנוגעת בנסיבות דומות (רע"פ 3278/23 מיכאלוב נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (2.5.2023))). בעניינו, אף במקרים הכלכלי והבריאות של המבקש, העונש שנגזר עליו אינו חריג ממדיניות הענישה הנוגעת, ומשכך אינו מגלח כל טעם להתערבות.

10. אשר על כן, הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, כ"ד באיר התשפ"ג (15.5.2023).

שפט